

Sjövana och sjövätt

A: men att ja kan (.) seija att ja ha gått i en en (.) ska vi seija tuff skoola för ja e mykke måån åm huur man ska betee sej ti sjöss (.) att man int (.) sãm sãm många (.) kansje (.) sãm ja tykkär e liite vaansinnit (.) me r- me risk fö seij sjelv å föör andra att man ska haa nån fårm av sjöövett (.) men kansje de har preeglats ekstra jenåm att ja dåå ee (.) jifte mej mee en sjöökaptien så (.) nå ja nu gåår fråån yttärliheet ti yttärliheet så (.) så see-bruukkar ja seija att ja haa (.) seegla me en åptimist sãm den e då kanjse en meetär

I: mm

A: å så haar ja kråssa atlantten mee bååtar sãm ha vari unjefäär dryyga tvååhundra meetär så att de e liksãm dedäär aavstående liite stoort men (.) att vara på sjönn ha vari jettefiint (.) å man lær sej ett å varje (.) att man ska vaa (.) hur ska ja seija (.) inte vara redd föör men höögakta sjönn

I: mm

A: för att man bliir alltii (.) i undärleege endåå (.) åm de blååssär (.) tirekklit (.) så sãm sãm man måst beakta (.) intresant

I: mm-m (.) de e ju sãntdäär sãm man nuumeera lær sej då i skaoterna

A: seekärt jåå

I: bland annat då

A: seekärt just de däär troor ja å de däär grundvette (.) men endåå (.) e de noo mykke sãndäänt sãm (.) ja måst seija nåår man siir däär uute på vi har sãmmarstelle du veet seekärt åm du e ååboboo så veet du vaar årrstan ee

I: mm-m

A: å ha seegla vi haar däär vii årrstan en udde (.) en ett sãmmarstelle ja ellär friitiidsboostaad (.) sãm pansjoneeraad så haar man ju friitiid hela tiiden (.) men däär siir man noog hemska saakär (.) många gångär nåår fãlk (.) man tykkär att di di kan int kãmme leevande tibaaka sãm di jeer sej uut påå vattvena (.) å sen sãndåna småå saakkär sãm ja tykkär att e e e sãå otroolit slarvit att lemna (.) fendarna uute till eksempel

I: mm

A: man ska ju haa fendarna i hamn men inte nåår man (.) faar fråån jeer sej aav från bryggan men de gåår int liksãm inn i alla (.) dee stöör mitt sjöömanshjærtta

A: Men att jag kan säga att jag har gått i en, en ska vi säga tuff skola för jag är mycket mån om hur man ska bete sig till sjöss. Att man inte som, som många kanske, som jag tycker är lite vansinnigt, med risk för sig själv och för andra, att man ska ha någon form av sjövätt. Men kanske det har präglats extra genom att jag då är, gifte mig med en sjökapten så när jag går från ytterlighet till ytterlighet så, så brukar jag säga att jag har seglat med en optimist som den är då kanske en meter.

I: Mm.

A: Och så har jag korsat Atlanten med båtar som har varit ungefär dryga tvåhundra meter så att det är liksom det där avståndet lite stort men. Att vara på sjön har varit jättefint och man lär sig ett och varje. Att man ska vara, hur ska jag säga, inte vara rädd för men högakta sjön.

I: Mm.

A: För att man blir alltid i underläge ändå, om det blåser tillräckligt. Så sådant som man måste beakta. Intressant.

I: Mm-m. Det är ju sådant där som man numera lär sig då i scouterna.

A: Säkert, ja.

I: Bland annat då.

A: Säkert just det där, tror jag, och det där grundvettet. Men ändå är det nog mycket sådant där som, jag måste säga, när man ser där ute på, vi har sommarställe, du vet säkert om du är Åbobo, så vet du var Erstan är.

I: Mm-m.

A: Och har seglat. Vi har där vid Erstan en udde, en, ett sommarställe, ja eller fritidsbostad. Som pensionerad så har man ju fritid hela tiden. Men där ser man nog hemska saker, många gånger när folk, man tycker att de, de kan inte komma levande tillbaka, som de ger sig ut på vattnen. Och sedan sådana där små saker som jag tycker att är, är, är så otroligt slarvigt, att lämna fendrarna ute, till exempel.

I: Mm.

A: Man ska ju ha fendrarna i hamn men inte när man far från, ger sig av från bryggan. Men det går inte liksom in i alla. Det stör mitt sjömanshjärta.